

welat

Sal:2 Hejmar: 74 18-24 Tîrmeh 1993 5000TL (KDVD)

Rojnameya Hefteyî

Navê
mirinê
Gîhadîn e!

Zahîr Kayan

Rûpel 9

Hikûmeta nû çareserkirina pirsgirêka Kurd teslîmî artêşê kir

Hêviya aştiyê vedimire

Rûpel 8

Li Kudistanê bi navê "operasyonan" her roj gund têne xera kirin Gundiyên Kurd têne girtin.

Hozan Seyîdxan:
'EM BI ÇANDA
XWE BI QEDR Û
QÎMET IN'

Hevpeyvîn:
Bêrîvana Dêrsimî

Rûpel 11

DI DÎROKA
KURDISTANÊ DE
EBÛ MUSLIMÛ
XORESANÎ

Senî Rîçuk

Rûpel 12

Xwestin weşana Gündemê bidin sekinandin

Di 13'ê Tîrmehê de ji bo Özgür Gündemê biryara weşan rawestandîne bi destê Dadgeha Aslî ya Duyemîn a li Stenbolê hate dayîn. Qaşo sedemê vê biryarê jî ew bû ku, berpirsiyarê rojnameyê navnîşana xwe guhertiye û hêzên ewlekarî jê agahdar nekiriye. Hêzên dewletê gotin ku, ev biryar li gor Qanûnê Çapemeniyê ji benda 9'an hatiye girtin. Lê nûnerên rojnameyê gotin ku, ev biryar ji usulan der e û siyasî ye. Li gor Qanûnê Çapemeniyê, benda 23'yan cezayê vî tiştî, ji 3 hezaran heya 15 hezar lîrayên Tirk e. Ev biryar, bi helkirina kêmasiya ku wek sedem dihate nîşandin, ji holê rabû. Gelek mirov û saziyên demokrat ev biryar wek biryarek siyasî nîrxandî û protesto kirin. Li pişt vê bûyerê di 15'ê Tîrmehê de îcar Berpirsiyarê Karên Nivîsaran yê Gündemê Davut Karadağ hate girtin. Ev bûyer jî nîşana zîlm û pêkutiyê dewletê li ser çapemeniya muxalîf e.

KMM: 500 gund hatin valakirin

Şaxê Komeleya Mafên Mirovan ya Amedê raporekê der barê valabûna gundên li Kurdistanê de amade kir. Di vê raporê de tê diyarkirin ku, ji aliyê dewletê ve bi "sedema ewlekariyê" jî 500 î zêdetir gund hatine valakirin. Serokê KMM'ê yê Şaxê Amedê Sedat Aslantaş daxuyan ku, di vê dawiyê de, politikaya dewletê ya gundvalakirinê hîn xurttir bû. Bi koçkirina gel ji gundan, nifûsa Amed, Batman û Çukurova dûbar bûye. Di raporê de tê diyarkirin ku, herî zaf gundên li ser Şirnex û Amedê tên valakirin û ev kar bi zordestiya hêzên dewletê pêk tê. Bi taybetî piştî xerakirina biryara şerrawestîne ku PKK danibû, şerê di navbera gerilayên ARGK'ê û hêzên dewletê de dijiwartir bû. Dema ku gerîla erîşî avahî û hêzên leşkerî yê dewletê dikin û ew dixesirînin, hêzên leşkerî yê dewletê jî, berê xwe didin gelê sivil û ew bi darê zorê ji gundên wan koçber dikin.

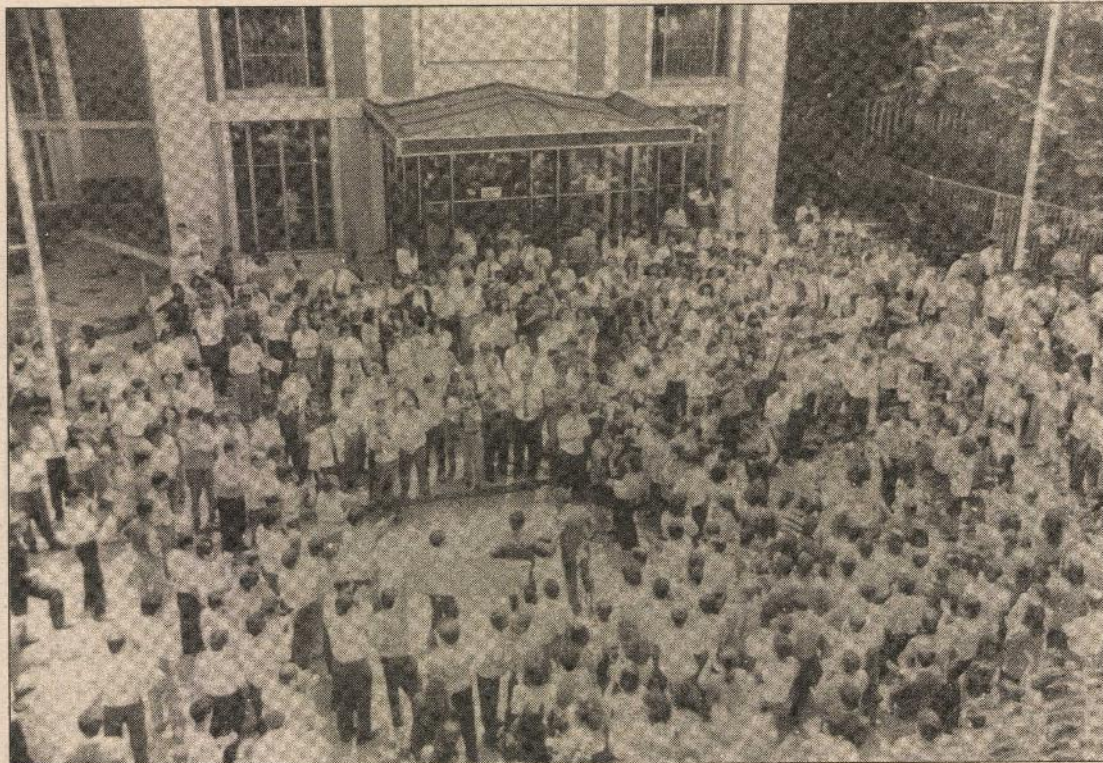
Hêrsa karmendan

Nûçeyên Derve- Li gelek bajarên Tirkîyê û Kurdistanê bi deh hezaran karmend (memûr) jî bo hindikbûna zema mieşên xwe xwepêşandanên protestoyî pek anîn. Li Enqerê polis mudaxaleyî xwepêşandanvanan kir, ji panzeran ava bi tazyîk ji bo belavkirinê, li karmendan hate reşandin.

Karmend di 15'ê meha Tîrmehê de li bajarên Tirkîyê, Stenbol, Enqere, İzmir, Edene, Mersin, Kutahya, Edirne, Samsun, Giresun, Rize, li bajarên Kurdistanê jî li Diyarbakir, Mêrdin, Rûha, Dîlûk (Enteb)'ê bi awayên celeb bi celeb protestoyên xwe pêk anîn. Li hin devaran % 80 beşdarî çêbû, meşiyar rojek, nivroj dev ji karên xwe berdan, boykota nanxwarinê li dar xistin û xwepêşandan çêkirin.

Hemû karmend zema ku ji aliyê hikûmetê ve li mehmizîya wan hatibû kirinê hindik dîtin, daxwaziyan xwe yê "mafê sendikaya bi peyman û bi grev" anîn ziman. Li Enqerê jî dîsa bi van daxwazan 15 hezar karmend meşiyar meclîse.

Her wiha karmendên ku di

Karmend protestoyên xwe yê li hember hikûmetê bi awayên celeb bi celeb pêk anî.

kar û barên dewletê de dixebitin ne tenê ji bo mafê xwe, rêxistinîkirinê û zema hindik, ji bo rê li ber arizîkirina kargeh û fabrikayên dewletê were girtin jî, hel-

westa xwe diyar kirin.

Karmend nawxazin ku karistan û kargehên dewletê derbasî destê şexsan bibe. Lewre ew karsgehên ku berê di destê

dewletê de bûn û pişt re ketibû destê kesên, karker û xebatkarên wan an jê hatibûn avêtin an jî bi mehmizîyê gelekî kêmtêne xebitandin.

Kurd ji herêmen Tirk têne avêtin

Navenda Nûçeyan- Li bajar û navçeyên Tirkîyê erîşên li hember Kurdên niştecih didomin. Kurdên ku ji ber zîlm û zora hêzên dewletê ji welatê xwe direvin û li navçe û bajarên Tirkîyê bi cih û war dibin, bi hin provakasyonan ji van herêman jî têne qewitandin. Erîşên bi vî rengî, gelek caran bi hin sebebên ne siyasî dest pê dikin û dî re bi navlêdanên hin hêzan reng diguherin û dibin erîşên bi gîştî.

Dewleta Tirk, li hember erîşên wiha bédeng dimîne, gelek caran jî ew bi xwe erîşên wiha organîze dike da ku bikaribe ji bo şerê xwe yê li Kurdistanê, desteka gel bigire.

Navenda Nûçeyan- Partiya Keda Gel (HEP), piştî mehkemkirineke dûvedirêj, bi biryara Mehkemeya Qanûnê Bingeîn roja 14'ê Tîrmeha 1993'yan hate girtin. Biryara girtina HEP'ê ji aliyê rayedarên partî û gelek hêzên din ve weke biryareke politikî û anti-demokratîk hate nîrxandin.

Bi girtina HEP'ê re, mebusiya Serokê Partiyê yê kevin Fehmî Işıklar jî ket. Fehmî Işıklar niha mebusê SHP'ê ye û cîgirê serokê parlamentoya Tirk e. 18 mebusên HEP'ê jî ber ku beriya ve biryarê ji partiya xwe hatibûne îxraçkirin û derbasî DEP (Partiya Demokrasiyê)ê bûbûn, jî mebusiyê neketin. Lê li gelek

Piştî erîşên Bayramîçî, Trabzon, Alanya, Manîsa û Domanîçê (Kütahya) roja 13'ê Tîrmehê li Çanakkale, Ezîneyê jî erîşeke wiha li hember Kurdan pêk hat. Bûyer li aşxaneyê Otêla Kervanê dest pê kir. Li vê aşxaneyê çend kes ji muşteriyên Tirk li hesabê ku tê, îtiraz dikin û di navbera wan û xebatkarên aşxaneyê de pevçûn dertê. Dû re ev muşterî diçin û bi hinceta ku xebatkarên aşxaneyê Kurd in, dest bi provakasyonê dikin. Bi van propagandayên bi xwe re komek kesên din jî tînin û erîşî otêlê dikin. Hejmara kesên erîşkar her diçe zêde dibe û ev kes bi sloganên "Bila Kurd biqewitin, Emê Kur-

dan ji Ezîneyê biavêjin" û hwd. dixwazin otêlê bişewitînin. Polis piştî bi demekê xwe digihîne

otêlê û li şûna erîşkarên 4 xebatkarên Kurd digire û binçav dike.

Çapemeniya Tirk û nûçeyên bêbingeh

Di 14'ê Tîrmeha 1993'yan de li Girtîgeha Sağmacılar girtiyên siyasî yê jin ji bo ku 12 Tîrmehê bi bîr bînin, ji îdara girtîgehê îzin xwestin. Îdare daxwaza wan qebûl nekir. Ji bo protestokirina îdarê, jinên girtî yê siyasî biser qawîşen mîran ve girtin û sloganan avêtin.

Çapemanî û televîzyonên Tirk ev bûyer berevajî kirin û xwestin weke daxwaza bi hevrebûna jinantî û merantî (zayendî) nîşan bidin. Dozgerê Girtîgeha Sağmacîlarê Muzaffer İnanlı, nerastiya nûçeyên çapemeniyê diyar kir.

HEP hate girtin

endamên HEP'ê yê ku heta 3'ê Tîrmehê endamê ve partiyê bûn, siyasî li wan heta qedexekirin. Di nav van qedexekirîyan de, mebusê HEP'ê yê kevin İbrahim Aksoy û serokê HEP'ê Ferîdun Yazar jî hene.

Serokê Partiya Demokrasiyê Yasar Kaya, li ser girtina HEP'ê wiha axivî: "HEP jî bo mafên mirovî yê Kurdan hatibû damezirandin. Di platformên demokratîk de, dengê gelê Kurd bû. Di pêvajoya jiyana xwe de gelek xeletîyan kir.

Lê divê em çêyiyên wê jî bibêjin. HEP'ê gelek karên girîng û birûmet jî pêk anî. Mîna şahiyên Newrozê, mîna serhildanan, mîna beşdariya şin û şahiyên gelê Kurd û xwedî lêderketina cenazeyan.

Girtina HEP'ê ji aliyê me ve xuya bû. Ji ber vê yekê Partiya Demokrasiyê hate damezrandin.

Lê biryar girtina HEP'ê kifs kir ku, li Tirkîyê demokrasi nîn e.

Bi vî qanûnî heta niha 4 partî

hatine girtin. Sebebê girtina hemûyan jî pîrsgirêka Kurdî ye. Piştî vê biryarê kes nikare bibêje Kurd bi serbestî û azadî, dikarin pîrsgirêka Kurdî bi lêv bikin, li platformên demokratîk partiyên damezirînin û werin parlamentoyê. Ev rê li ber me hate girtin. Em di welatekî wisa de dijîn ku, gelek rojnamevanên Kurd û Tirk, hê jî di zindan de ne. Qanûnên 12'ê îlonê giş li cihê xwe disekin.

Riya parlamentoyê, siyasî û riya xebatên demokratîk li ber gelê me bigirin, riyek tenê li ber me dimîne: ev jî her kes dizane ci ye. Lê divê em dev ji têkoşina bidestxistina qadên demokratîk jî bemedin."

Jiyana bênet her roj mirin e!

Ali Çiçek

Jiyana bi tirs dojehe

Li gundê dor bajarê Si-tawrê eşîra Direveryan he-ye. Di dîroka gelê Kurd de vê eşîrê li hemberê leşkerên Mistefa Kemal berxwedanek û serhildaneke dijwar danîne, gelek mirovên wan şehîd ketine, gelek jî leşker kuştine. Piştî sala 1984'an ku şerê rizgarîya neteweyî dest pê kir, li vê herêmê jî serdestiya gerîla û ya dagirkeran dem bi dem dihate guhertin. Berî sala 1990'an qomutanê gerîla hevalê hêja Kamuran Dündar û 14 hevalên xwe li Girê Şera şehîd bikevin, hingê ew herêm azad bûn piştî ku heval şehîd bûn dijmin şerekî taybetî da destpêkirin. Li hember vî şerî, li hemû Kurdistanê

serhildanan dest pê kir. Wî wextî li gundekê Direveryan, mirovekî niha serleşkerê cerdevana ye, berî ku bibe cerdevan rojekê diçe nav parêzê (bostanê) xwe, zebeşê we bi-

lind dîke û bin wan vedide û di wan çalikan de datîne. Lawikê wî 12 salî heye û pê re ye. Zilam çi zebeşê hildide û dinêre li ser PKK nivîsandiye, ditirse û difiki-

hemû zanibin ku dê rojekê ji zarokê xwe jî bitirsin. Jiyana bi tirs dojehe (cename) e. Jiyana bêtirs, jiyana azad e.

Azad Şêrin

TÎR

Musa Anter

Nalîna min

Meha îlonê. Roja şemiyê. Serê sibehê zû. Ba û bahozeke tûj û tund. Tê de nişana hatina demsala zivistanê. Ewrên tarî, ronahiya asîman girtine. Xweza di livê de ye. Hebûna jîndaran, xuşe-xuşa newalan û herikîna avên çeman. Leqîn û hejîna daran. Dengê erebe û însanan. Li kolanên bajarê Trondhjema Norwecê, tevlihevûna rengê hezeran. Qêrîn û qerebalixeke bêqiyas. Meji bi xem û xeyalên welat tije.

Di wextê wiha de xebereke bi êş û xedar belav bû. Digotin stûna dîrok û çanda Kurd Apê 70'ê salî, şêrê serê çiyana, penûsa ramanên hêja hatiye kuştin.

Çîpên îkestî, xwîna sekinî, çavên matmayî. Ji aliyê din ve ramanên bi xem û xeyalan. Gelê Kurd berhemeke giranbuha wîna kiribû. Nê tenê gelê Kurd, her wiha gelên Rojhilatê jî. Dila dixwestin şîrê girê bidin, heya dikarin bigirin. Lê keli û girîni tenê dikare dilreşan şa bike, kezabên wan ên

Ez digirîm xwînmijên zikreş/ Wê ez bêhêviya jiyane kirim/ Mala we bişewite, sergêrên dilreş/ Ew çi ye hûn dilorînê bi dilovanî?/ Heyran rojên we jî hejmarî/ Mebêjin dinya derewîn bêdawî/ Wê we jî bixe bi kêf û şahî/ We Apê Musa kuşt, bêbextên kelbeş/ Werin em mirovatiyê hînî we bikin hovên qeleş/ Ez im, dişewitim bi pêtên gelêrî/ Dê bikevim, kezabên we wek dilorî/ Şîrê nagirim, te nakewînim ey şerxwazî/ Dê bi dilovanî bişîkinim qeydanên nandozî/ Şopa te û Ehmedê Xanî yek in ey Apê dilşewiti/ Destûra me bidin em rêça we bixemilînin bi kulîlkên azadî/ Mirina te ronahî da rojnameyên Norweciyan/ Dilbirîna te Gavan birindar bû bar giran/ Menala Apê qedirgiran li goristanê/ Tol hatiye girtin li Kurdistanê/ De êdî rehet raze tu Apê delal/ Wê fêlbaziyên xwînmijan bibin betal.

gelan û mirovan. Jiyaneke xweşik û paqij. Gelo bêtî dilreş û mirovkujan, kî ji van xwî dîke.

Dramatîkerê Norweciyan İbsen dibêje, "Ger mirov derewên jiyane ji yên ku jiyana xwe li ser wan derewan li dar xistine, bigire wê bibe sedemê jiyangirtina wan."

Sedema qetla Apê ronakbîr jî ev bû ku, wî bi zimanekî xurt û zelal derewên wan mirovan derdixistin holê û didan ber çavên gelan. Pirtirîn jî gelê Kurd. Perde û tora li ser derewan radikir. Bi tenê ew tişt dikirin. Ev jî, ji bo çavsoran, ên ku di kêliyê de dikarin cihanê bikin qurbana wan derewên xwe, baş bes bû.

Kî dibe bila bibe; kedxwarên Tirk, xayîn û xwefiroşên Kurdan û neyarên mirovahiyê her roj ku, diçûn dibûn dijminên wî yên xedar (ez dibêjim neyarên wî, lê hûn wan wek neyarên hebûnê bizanin).

Apo te bêhna wan teng dikir, sebra wan diçikand. Wan pere kirin berikên ajanên peregirtî yên çavsor û li pey te şandin neçîrê. Gotin: "Herin vî dewrêşê porspî bipelçiqînin. Wî mala me şewitand, rewşa me wêrand. Ger ew bijî, wê xelk hay ji hemû rûreşî, sosretî û qirêjîyên me bibe. Wê çaxê em dê bêhtir rezil û riswayê alemê bibin."

Rêberên nandozan digotin; "Serek piranek." Ew jî gešta xayînan bû.

Apê Musa tu dizanî her demê ku bêhna kedwaran diçike ew zêdetir xeta dîkin û xwe sêdar dîkin. Çûyina te jî, ji bo wan bû xetayeke mezin. Wan bi kuştina te dixwestin doza te ji holê rakin û bêhneke fireh bigirin. Lê behna wan niha zêdetir diçike. Te di dilên wan de gurf û tirsên xedar pêk anî. Qedrê te jixwe bilind bû, lê hê jî bilindtir dibe. Gelek Kurd, Ecem Tirk, Erebi, Ewrûpî tu nedinasîn. Lê niha deng û qedrê te li ser dinya me seranser belav dibe. Qurfa neyaran jî ev e.

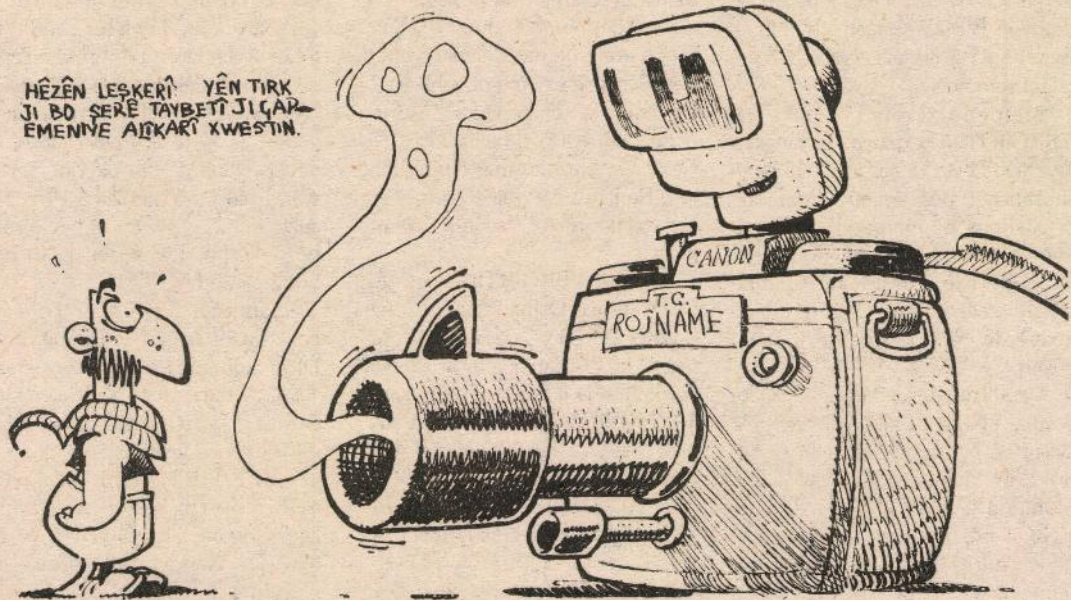
Niha pênûsan derya tije kirine erd û asîman ji bo te dilorîne. De tu bi keremîya xwe destûra min bide, ez dê bikim hawar, stûyê cinawiran bikim xwar.

Gavan Koçer

Jûjî...

Doğan Güzel

HÊZÊN LEŞKERÎ YÊN TIRK
JÎ BO SERÊ TAYBETÎ JI ÇAR-
EMENÎNE AÛKARÎ XWESTIN.

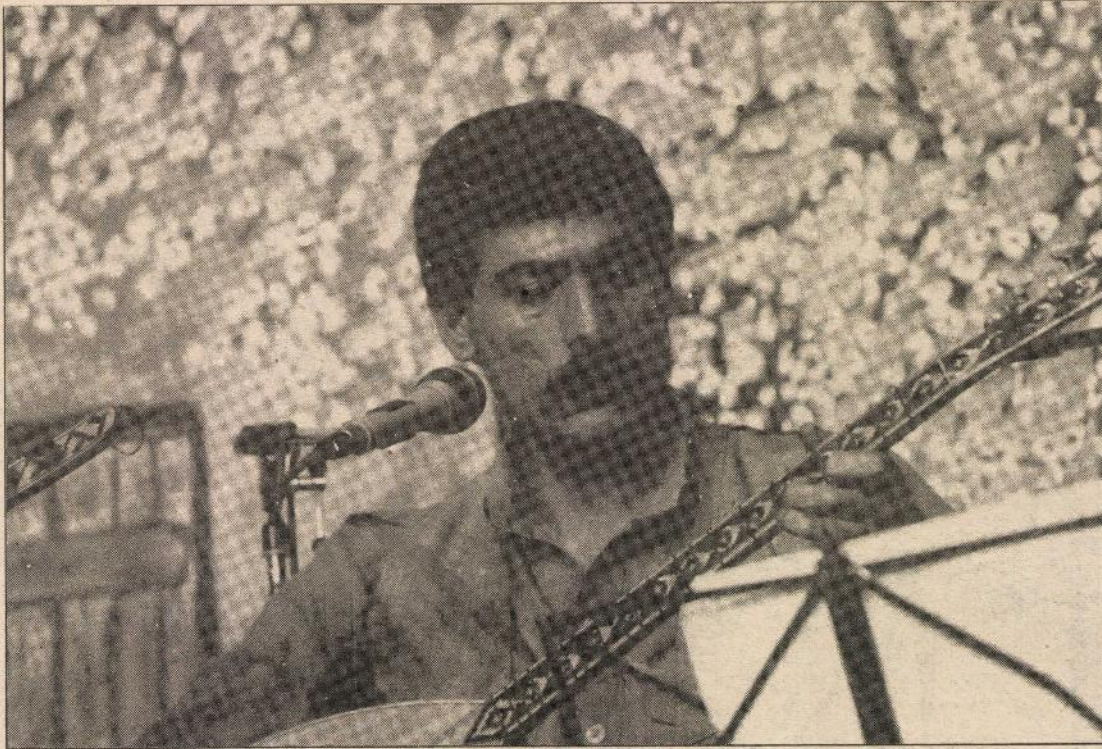
'Em bi çanda xwe bi qedr û qîmet in'

Bi zanîna min hûn endamê HUNERKOM'ê ne. Hûn dikarin kar û xebatên HUNERKOM'ê bi me bidin nasîn?

- Belê, HUNERKOM sazûmaneke çandî ye. Di sala 1983'yan de hatiye dameziran-din. Wek hûn dizanin di sala 1980 (12'ê Îlonê) eskerî hate ser hikûm. Zilm û zoreke dijwar li ser Kurdan hate meşandin. Ji aliyê aborî-ve domandina jiyanê giran bû. Ji ber van pîrsgirêkan malbatên Kurd, xort û ciwan derbasî derveyî welatê xwe bûn. Me ji armanc kir ku li wir, em ji xwedî li milletê xwe derkevin. Karê herî mezin ew bû ku, em bikarin nixên neteweyî yên ku hatine perçiqandin, talankirin di nava gelê xwe de jiyan bikin û xwedî lê derkevin û bi tevger bikin. Em di xizmeta welat de dikaribin wezîfeya xwe pêk bînin. Bi vê armancê HUNERKOM hate avakirin. Bi çend hevalên ku xwedî berhem û huner bûn hate avakirin. Li ser xwe jî me wezîfeyek girîng dît ku, em bikaribin folklor, muzîk, şano û hin tiştên din jî weke xizmetekê bikin û îstifadeyên mezin di şertên Ewropayê de bigirin, bidine gelê xwe. Gelek xort û keçên Kurd ên xwedan huner werin cem hev. Armanc ev bû.

Me heta îro bi rastî gelek tiştên girîng çêkirin. Ez dikarim bibêjim ku di nava pîr neteweyan de sazûmaneke mîna HUNERKOM nehate avakirin. Li derveyî welatê xwe, di nava delametên neteweyê gelê Kurd de hate avakirin. Bi sedan şev, şadimanî pêk hatin, bi şevên pişgiriye, her pêşketinên li welat dibûn, me bi muzîk, şano û folklor derbasî nava gelê dikir. Gelek hevalên heja derxistin. Hunermendên şoreşger jî derketin. Ji wan hunermendên ku serkêşiya dameziran-dina HUNERKOM kirin, hevalên me Sefkan û Mizgîn ne tenê ji bo huner û çandê, lê ji bo şoreş û Kurdistanê jî roleke mezin listin. Di şexsê wan herdu hevalan de bi sedan keç û xort hatine cem hevdu. Nêzikî 30 komên me yên folklor û 20 komên me yên muzîkê hene. Belkî amator bin jî, lê bêhtir bala xort û ciwanên Kurd kişandî ser xebat, çand û hunerê. Îro tevgerêke bilind çêkiriye. Nêzikî 1000 endamên xwe hene. Di nav neteweyên cîhanê de wekî mîhrîcan cih girtiye. Di gelek dewletên cîhanê de mînak: Çekoslovakya, Îspanya, Qibris hwd. di mîhrîcanên mezin de me cih girt. Nêzikî 45 qasetên muzîkê, 4 qasetên vîdiyo di warê muzîkê, civak, folklor, şanoyê de der çûne. Gelek danûstandinên HUNERKOM'ê bi hunermendê (biyanî) re jî hene û heta îro jî xebatên me didomin.

Wek tê zanin HUNERKOM

SEYÎDXAN KÎ YE? Ez di sala 1960'an de li navçeya Mîdyadê (gundê Mîzîzik) ji dayîk bûme. Civaka ku ez tê de mezin bûm, civakeke şûn de mayî bû. Tesîra begî û axatî pîr kûr dihate dîtin. Tesîra mêtîngeriya Tirk di wê mintiqê de gelekî dihate dîtin. Di civakeke wiha de gelekî zehmet bû wek netewe, xwe nas kirin. Di dibistanên Tirkan de jî zêdetir li ser Kurdan zilm û zorî dimeşandin. Bi van sedeman jî ez di sala 1970'yan de derketim Ewropayê.

KOM dixwaze yekîtiya hunermendên Kurd fireh bike. Çi xebatên we çêbûn di vî warî de?

DIVÊ HUNERMEND BI RÊXISTIN BE

- Rast e, em dixwazin hemû hunermendên Kurd bînin cem hevdu û berhemên wan jî bo gel û şoreşê bi kar bînin. HUNERKOM wekî ku hûn dizanin ji dameziran-dina xwe heta îro tu carî mafê şexsî, eşîrtî, olî, malbatî nexistiye pêşiya mafên neteweyî. Her tişt jî me re bingeha xala neteweyî ye. Madem ku em Kurd in, bi Kurdî dibêjin, berhemên xwe yên hunerî, çandî pêşkêş dikin, divê bingeha me jî, berî her tiştî li ser bingeha neteweyî ya gelê Kurdistanê be. Elbet daxwaza me ya girîng ew e ku, ew kesên hez ji neteweya xwe dike, bi rastî dixwaze berhemên xwe ji bo gelê xwe bi kar bîne, daxwaza me ya herî mezin ew e ku em van însanan bînin cem hevdu. Ji bo wan hunermendan pîr çaran me bang kirin (yên derveyî welat.), me di belavokên xwe de gotin, me rewşa xwe û ya wan jî aniyê zîman. Ev kesên ku bi rastî bixwazin berhemên xwe ji bo şoreşê gel bi kar bîne, bi rihekî welatparêzî bi kar bîne, deriyê HUNERKOM'ê jî wî re vekirî ye. Lê heta niha bersiva banga me bi xurtî nehate dayîn. Ji ber ku hin sebeb hebûn HUNERKOM dihate naskirin ku tenê ji bo mafên yek hêzekî tê bikaranîn. Bi rastî hinek nêrinên rast li ser HUNERKOM'ê hebûn. Lê gelek huner-

mend xwe ji rewşa siyasî ya gelê Kurdistanê cuda kirin. Ji ber wê jî xwe bi jiyaneke sexte girê didan. Dixwestin berhemên xwe serbixwe pêk bînin. Lê ew çare nîn e. Em dizanin îro qedera gelê Kurdistanê bêyî tevgera siyasî nayê azadkirin û em jî, ji wê rewşê ne cuda ne. Eger em behsa yekîtiyê, mezinbûnê bikin, HUNERKOM jî aliyê xebatên xwe ve, ji aliyê zelalkirina siyasî ve gihîştîye wê rewşê. Wê daxwazên me jî, ji wan hebin û daxwazên wan jî, ji me hebin. Dem ne dema ku hunermendek bi serê xwe jiyan bibe û bimîne li derveyî gel û şoreşa xwe. Dem ne dema ku hunermendek bibêje: "Ez bi serê xwe hunera gelê Kurdistan azad bikim." Amadekariyên nû hene, HUNERKOM dixwaze karekî akademîk pêk bîne. Ji bo wê di de-

ma pêşiya me de bi konferansekê mezin, dê di nava xwe de çareser bikin. Rengekî nû û dê bidine xebata hunera gelê xwe û yekîtiya hunermendên Kurdistanê. Bawer dikim di demekî nêzik de emê bangî hemû hunermendên Kurd bikin. Kî dibe bila bibe û nav ne gerek e.

We kengê dest bi muzîkê kir û hûn kîjan muzîkê çêdikin?

- Li herêma ku ez tê de mezin bûm, di zarokatiya min de guhdarîkirina radyo û dengbêjan hewesek li min peyde kir. Lê bi rastî li welat îmkân tune bûn ku xebata muzîkê û daxwazên xwe pêk bînim. Piştî ku ez derbasî Ewropayê bûm, ez dikarim bibêjim di sala 1981'an de bi kurtayî min dest bi xebatên muzîkê kir. Muzîka gelêrî bêhtir min nêzikî xwe dît. Dema

ku muzîka Kurdî ez didim ber çavên xwe, di dîroka me de û jiyana civaka gelê Kurdistanê de bêhtir stranên gelêrî roleke mezin listine. Berî l er tiştî berhemên me yên neteweyî, folklorê Kurdî ya kevnare û stranên gelêrî ne. Ji bo wan ez ti bûm. Ji bo naskirin û gotinên wan heta îro jî bêhtir li ser muzîka gelêrî disekinim. Em muzîka xwe bi rewşa welat girê didin û li gorî wê teze dikin. Heta niha 2 qasetên min hatin belavkirin. Pîrriya helbestan li ser şehîdan û welat in. Ez endamê Komê Berxwedan im jî.

GEL KANIYA ME YE

Gelo tu daxwaz û mesajên we hene?

- Berî her tiştî em di demekî dijwar de dimeşin û jiyan dibin. Em çiqas li huner û çanda gelê xwe xwedî derkevin, bizanin, nas bikin, xort, ciwan û zarokên xwe bi zîman, folklor û muzîka xwe mezin bikin û bi wan bidin fêmkirin û guhdarîkirin, di çand û hunerê de emê ewqas bi pêş ve biçin. Her millet bi hebûna huner û çanda xwe, xwe dinase û xwe biqedir û qîmet in. Divê xort û ciwanên Kurd bêhtir li huner, çand û folklorê xwe xwedî derkevin, bilîzin, bibêjin. HUNERKOM jî bo we amade ye. HUNERKOM kaniya gel e û gel jî kaniya me ye. Ji hunermendên derve jî em dixwazin bi şexsiyeta kesani û serbixwe dîr bin, xwe bi yekîtiya gelê xwe ve girê bidin. Ji bo rojnameya Welat jî berî her tiştî ji bo fêrîsenda vê hevpeyvîne em kêfxweş bûn. Di bin şertên gelek zehmet, bi kedekî mezin û herî heja de tê nivîsandin û çapkirin. Em bi çavêkî bilind lê dinêrin û di xizmeta gelê xwe de ye. Rojnameya ku di demekê dirêj de bi zîmanê me tê nivîsandin û gelek bûyeran di nava xwe de dicivîne rolekî mezin dilîze. Bi rastî rojnameya Welat kaniya welat e. Li Ewropayê bêhtir me ber bi welat dibe û em dibêjin, pîrozbahîyê mezin e, li gelê Kurdistanê. Di van şertên zehmet de serkeftin jî hemû berpirsiyar û xebatkarên wê re dixwazim.

Hevpeyvîn:
Bêrivana Dêrsimî

'Rojek Ji Rojên Evdalê Zeynikê' bi zîmanê Erebi der çû

Berga pirtûka 'Rojek ji Rojên Evdalê Zeynikê' ya bi Erebi

Îro tevgera toreyî Kurdî li başûrê rojavayê Kurdistanê (Surî) rojên pîr xweş û geş dibîne. Gavên mezin diavêje. Nemaze di warê wergerê de. Roja toreyî Kurdî li esman qet naçe ava. Yek ji wan berhemên toreyî, wergera romana Mehmet Uzun "Rojek ji Rojên Evdalê Zeynikê" ya li ser zîmanê Erebi ye. Roman jî layê (alîyê) Mihemed Nur Huseynî ve, bi zîmanekî Erebi ya şîrîn û bedew, tijî wêneyên hunerî (teswirên hunerî) bi narînekî jî nav zîmanê helbestî xweş dikeve guhên xwendevanan.

Xuya ye wergêr xwe pîr westandîye ta ku, tu guherîn nexwe mijara romanê. Dimîne em bibêjin ku, wêneyê berga pirtûkê jî aliyê hunermendê Kurd nîgar (wênesaz) Reşîd Hiso ve hatiye nexşandin, û ji hêla Pirtûkxaneya Xanî ve li bajarê Helebê der çûye û hatiye belavkirin.

Di dîroka Kurdistanê de Ebû Muslimê Xoresanî

Selîm Biçûk

Ebû Muslimê Xoresanî, Ebdulrehman kurê Muslimê Rawendî ye Li Kurdistanê Azerbaycanê, li gundê Mawît, di sala 718'an de hatiye rûyê dinê. Li cem Îsa û Îdrîs kurên Meqel ku di wê demê de fermandarên Ristaq Fayîq bûn, bi xwedî û mezin bûye. Her wiha jî xwendina xwe li wir dawî kir û bû mirovekî jîr, gernas û hozan.

ÊLA ABÛ MUSLIM RAWENDÎ

Major Rawlensen dibêje: "Pirrên xelkê Rewandiz ji êla Rawendî ne. Hejmara şeniyê vê êlê 12 hezar mirov in. Li hêla Sîdikan ku dikeve çiyê, 40 gundên wê hene. Di van gundan de 1000 malbat heye. Bavikên pîresorî, Balekî, Rîsorû û Şerwanî jî, ji vê êlê ne. Eşîra Rawendî 12 parçe ne: Mamgurd, Mamsa, Mamsîl, Mamxal, Mamlîs, Mameyî, Mamkal, Mamiskî, Mamsan, Pêrbal, û Gelo. Hin eşîrên din jî, têkelî wan bûne wek: Şêxab, Malyas, Nûrik, Hinarey, Xêlanî, Kesan, Şêx Mehmedî, Bamamî, Dirêjikî, Sêkeyî, Herîrî, Şikeli, Mendikî, Pîrhacî û Bamar.

ŞOREŞ Û FERMANDARIYA EBÛ MUSLIMÊ XORESANÎ

Îsa û Îdrîs fermandarên Ristaq-fayîq bûn ku dikeve Kurdistanê Qefqasê (Azerbeycan). Deynê dewletê nedidan. Heta ku li ser wan giran bûn. Xalid kurê Ebdûlah Qisrî ku ji hêla Emewîyan ve walî û fermandarê Îraqê bû û li Kûfayê rûdînişt, doza salyan a dewletê li wan kir. Bi vê dozê herdu girtin û xistin zindana Kûfayê. Berî girtina wan Ebû Muslim şandibûn Ristaq-fayîq ji bo salyana gundiyan bicivîne. Lê çawa bihîst ku Îsa û Îdrîs hatin girtin, ew pere birin û çû li cem eşîra Benî Icîl rûnişt. Asîm, kurê Yûnisê Ichiyî, berî wan hatibû girtin û ew bi xwe jî, ji hevalbendên Mihemed kurê Alî kurê Abdullah kurê Abbas bû. Diwaxestî peyrewê (xelîfe) îslamê deynin. Rojê çend hevalbendên Mihemed ji Xoresanê hatin Zîndana Kûfayê serdana Îsa Idrîs û Asîm wê çaxê jî. Ebû Muslim li zîndanê bû. Çawa van mêvanan jîrî û hozaniya wî dîtin, xwestin ku bikin hevalbendekî xwe. Ew daxwaza wan pêk hat û bi

xwe re birin nik Mihemed ku ew jî, gelekî pê dilxweş bû û li nik xwe hişt. Dema ku Kurdên Xoresanê yên hevalbendên Mihemed serkarê jîr, zana û gernas jê xwestin, Ebû Muslim ku xwediyê van taybetiyan bû ji bo wan binartin.

Di sala 746'an de Ebû Muslim li bajarê Merwayê serî hilda û doza padîşahiye li Emewîyan kir. Bi leşkerê xwe yên Kurd ve bi mîrxasî ala şer hilda û êrişî leşkerê Emewî kir. Di wê demê de, ji hêla Merwanê kurê Mihemed Kurê Merwan ê Emewî ve Nesîr Kurê Seyarê Leysî fermandarê Xoresan bû. Li hember Ebû Muslim nikarîbû xwe bigire. Di şer de şikest û baz da çû Sawayê, hêla Hemedanê û di sala 748'an de li wir mir.

Di sala 750'i de Ebû Muslim kurê Kerman li bajarê Nûşebûr girt û avêt zîndanê û paşê kuşt. Her wiha Ebû Muslimê Xoresanî bû Padîşahê Xoresanê wê çaxê Mihemedê Abasî mirîbû Abdullahê kurê wî jî, xwe veşartibû. Lê Ebû Muslim axaftin (xutbe) li ser navê wî da xwendin û leşkerê giran rakir ser Merwan. Ji nû ve Abdullah leşkerê xwe di bin serdariya Abdullah kurê Elî, apê Abdullah kurê Mihemed de hinart ser Emewîyan. Li ser çemê Zapê li Keşafê her du leşker rastî hev hatin. Piştî serekî giran leşkerê Emewîyan şikest. Merwan jî, ber bi Şamê ve revî. Lê leşkerê xoresanê da pey sopa wî û nehîst ku li Samê cih bigire. Li

Misirê, gundê Bûseyr Feyûm hat kuştin. Bi vî awayî Ebû Muslimê Xoresanî bi hêza leşkerê Xoresanê yê Kurd Peyrewî (xîlafet) stand û sipart Abasiyan. Lê bi rastî padîşahî di destê vî gernasê Kurde de bû. Di çaxê Sefah de hertişt bû. Tenê bi nava peyrewî ya Abdullah bû. Welat ji dijminê Abasiyan paqij kiribû. Lê nizanîbû ku rojek dê were ku ew bi tenê ji bo wan dê dijmin bimîne. Mixabin, baweriya wî ya alî ew xapandibû. Ev jî, bû sedemê ku xwe bi temamî bisipêre Abasiyan heta ku sala 755'an li ser destê wan hat kuştin. Vê nimûneyê, bi dehan car xwe di dîroka Kurdistanê de vegeandiye. Lê mixabin ders jê nedihatî girtin.

KUŞTINA EBÛ MUSLIM

Di sala 755'an de Abdullah li Kûfayê mir. Birayê wî Ebû Cafer Mensûr li şûna wî peyrewî girt û çavê xwe berda kuştina Ebû Muslim, ji ber ku bûbû tirsek mezin di dilê wî de. Rojê Mensûr hat eywana Kesrayê û şand pey Ebû Muslim ji bo dîtinê. Serd mirovên bi çekan rapêçayî jî, di çend odeyan de veşartibûn, ku kengî destê xwe li hev bixe wî bidin ber xenceran. Ebû Muslim ket eywanê. Di cih de Mensûr şûrê wî jê xwest, ji bo ku lê binere. Şûr da dest Mensûr. Mensûr dest bi axaftinê kir û got: "Te, apê min Abdullah bi vî şûrî kuştîye?" "Ebû Muslim got: "Belê min dij-

minê te pê kuştîye." "Mensûr got: "Ditirsim tu min jî, bi vî şûrî bikujî û dest bi gazinan kir. Ebû Muslim têgihîştibû ku dê wî bikujê, lê dixwest bi awayekî diplomasi xwe jê rizgar bike. Her digot. Ya Emîr Almûminîn min ji dijminê xwe re bihêle. "Lê Mensûr digot: "Ma te ji xwe û pê ve dijmin ji min re hiştî Xweda min bikuje, eger te nekujim û destê xwe li hev xistin peyayên wê derketin û dan ber xenceran Mensûr. jî, diqîrya û digot: "Bikujin, bikujin..."

Bi vî awayî Ebû Muslim ê gernas kuştin û serê wî jêkirin û avêtin ber leşkerên wî yên ji eşîra Rawendî ya Kurd. Gotin bila kes tev nelebite peyrewê Îslamê ew kuştîye.

TAYBETIYÊN EBÛ MUSLIM

Ebû Muslimê Xoresanî mirovekî mîrxas, zana û hozan bû. Tu caran tirsê di dilê wî de cih nedigirt. Paxav jî kesî nedikir. Di civatan de, her dem ev rist digot.

Bi xurtî û dizî gihame Cihê ku padîşahên

Merwanî-Emewî Nikarîbûn bi leşkerên

xwe bigihênê Min dixwest wan

bihêrifinim Lê, ew di xew de bê

hayrazbûn Ta ku min bi şûr li

serê wan da Bi xwe hişyar bûn

ji xewa ku hêj Berî wan kes tê de

nerazEbûn

Ew kesê pezê xwe li hindemeke bi şer Biçêrinê û raze dê şer dibin şivanê wî pezî.

Mamûn dibêje: "Padîşahên mezin û navdar di cîhanê de sê mirov in: 1. Îskender. 2 Erdeşêr 3. Ebû Muslim."

Medayîni dibêje: "Mirovekî şêrîn bû. Bejn bilind bû. Gelek ristên ciwan û hêja ji ber kiribûn. Nedikenî û henek bi kesî re nedikirin. Dengê xwe bilind nedikir. Bi farisî û Erebi baş zanibû. Hozan û hişyar bû. Gelekî bîrawer bû."

DI DÎROKA KURDISTANÊ DE MUSLIM

Bi xurtî û mîraniya xwe dilxweş nedibû. Ji tengasiyan nedixeyidî. Salê carekê diçû nivîna jina xwe, digot "Çûna cem jinê dîniye. Ma, ne bes e ji salê carekê mirov xwe dîn bike."

Kurê Şebrema, dibêje: "Rojekê min jê pirsî, Xwedê Padîşah biparêze, ku di cîhanê de mîrtir û gernastir e. "Di bersiva min de got: "Di serî de ji bo serwexbûna miletan, her milet mîr û gernas e."

Ebû Muslim ne dilbijekê malê dinyayê bû. Destvekirî û merd bû. Dibêjin carekê çû hecê, gazî kir û got. "Bextê min ne ji wî mirovî re be ku agirê xwarinê bike û bi carekê xwarin û vexwarina hecacan wê sala da." Lê, mixabin piştî kuştina wî ristevanê (şair) Abasiyan Ebû Delama, navê wî kir. Ebû Mucrim, yanî (bavê gunehkar) û wiha li ser dibêje:

Ya Ebû Mucrim xwedê qenciyan xwe

Naguhere ta ku kole xwe neguhere

Te dixwest bêbexitiyê li Mensûr bikî

Rast e bav û kalên te yên Kurd bêbext in

Te ez bi kuştinê ditirsandim lê şerê

Mezin tu di nav lepên xwe de perçiqandî

Lê rastî bi gotina Ebû Delamayê Patoxwer û hestî revên tucaran wînda nabe. Ji ber ku dîrok dagerekî bidad û bibext e. Bi gotinên pûc û derewîn dilsozî, mîranî, merdî û gernasiya Ebû Muslimê Kurd ji ber çavan nayê vesartin. Her wiha bav û kalên wî yên Kurdî jî, bêbextî nekirine û nakin û di her kocberên dîrokî de nimûneyeke mirovahiyên e.

Hozan Gunnar Ekelöf

Farûk Yakûp

(DIMILÎ)

SWÊD- Hozanê gird Gunnar Ekelöf ser 1907 di sûk a Stockhom di ameyo dinya. No hozanvano (şair) gird zaf ray şiyoy Kurdistan û qandê (heqde) Kurda di şîr (hodirawa) nûşnawo.

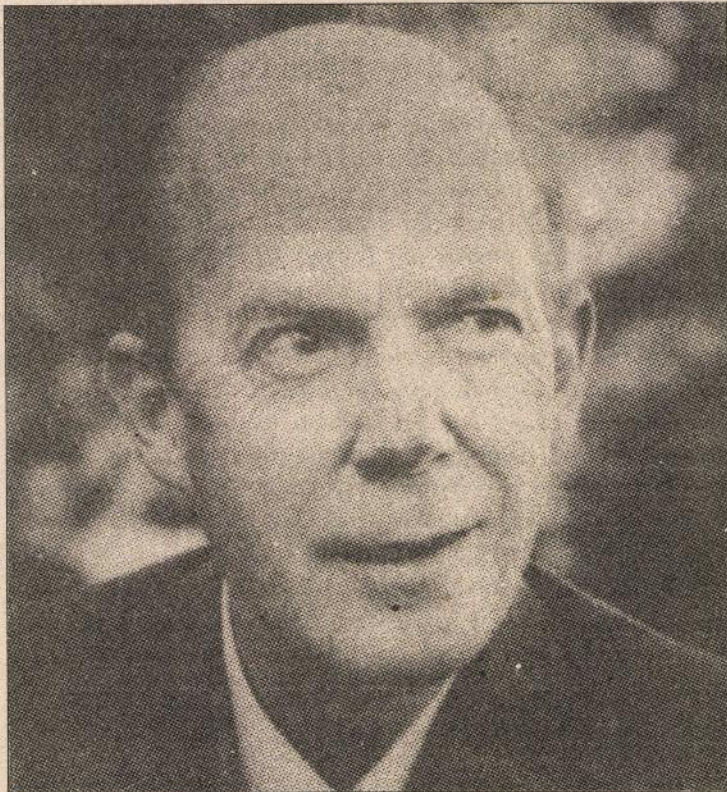
Ki o wexta na Gunnar Ekelöf şiyoy Kurdistan, jew çiyê xirab Kurda di vînyo û a xirabey zî hondirawa yê xwi di nûşnawo. Ziwane jîni weş esto, qandê çiçî jewbiyayena ziwani çinya? Xwi ra pers kerdo. Serwatanê êy 40 serî ravêryayo û ma nûştaxî wextê newey, nêy weş vînenê.

Qiyênkerdena ziwane ma yê edebî, zeydê wendoxan û zeydê nûştax xwi nişan dano.

Li no awa bi bêveng şewqê mi Zane biyayeya mi qandê xu Rûçike mi di qermiçî zaf bî Bî zey qirika el'elo Çimê mino siyah di Meragê gird Bêderman biyo mêrxasey Û respekt bê efo Û veng, biyo bê hermonî Pîze ameyo kardî kerdani Û dima heme çî, amo zeliqyaneyi Celat, merdim rûçikê cira sinaseno Û lingî, îna şiknay Ziwani biyo qandê mahsî û şerab Û zey yê wezeno bimro.

Nika qismey rakewto Qismey zî bêmaneyo Hezkerdeni qandê mi Hezkerdeni pêwîsto Û zey, destê ci wezeno Bimro destanê mi di Wûnî ez xwi, vînenno ser awi di O pîsey peydê mi di mend Jew qiralê Kurda Qandê êy kûtik vanê, Vano Romî, zeydê Selçûqî Çareyê mi ser awi di O ziwano weş bida biyo işken-ce kerdani Û ameyo şikyayeni Kamcî ziwani di ez xwi daya bawerkerdeni Labirê nêki bêvengeya mi bî Û o leke îşlikê mino ser di Merdim nêşeno bi aw bişwo Nêşino zey gûniya, zey jerî ya Û pîneyê dijimini. Zey nêweşeya weba Û nêweşeya weba şiyahtir.

Ez ney zaf weş zana ki, ez neştê mino ewilî di şima eciz bikera. Lo no zî esto ki, ziwane Zazakî-Dimilkî wextê xwi yo qeçeqey di ro. Heta werzero ser saqandê xwi, no nûşê ma zî ser gopali di ray şiro. Beno ki na çarneyeni hondirawa yê (şi-

Gunnar Ekelöf

îr) Gunnar Ekelöf zî weş nêbo. Labirê ez zî zey qeçika gopala ser şina.

Wûniya Gunnar ziwane to weşibê "o ziwano weş, ki ameyo işkence kerdani Û ameyo şikyayeni" Kurdîstani di tenya însani nîne işkençe kerdani. Ziwani zî işkençe beno Û o ziwano dewlemend, kehen ameyo ameyo şikyayeni Û ameyo işkence kerdani, ameyo şikyayeni. Însani ma yê Ewrûpa di (Swêd xarîç), miyan di kurdê ma di çend nûştax vicyayo. Ma ver a dê nûştaxî, zafê Kurdê ma nêşenê bûwanê, nêşenê binûşnê.

Heme parçê yê Kurdîstani di, ziwane Kurd, serhewneyişê xwi jiyêno Û no serhewneyişê ziwani, biyo serhewneyişî mîletê ma zî.

Ziwani, wazenê bişiknê, wazenê vîni bikerê. La bilê, ziwane ma no çend seriyo, no ziwani niyameyo kiştayenê. La çî wext ma biwazê jew name qandê famîle, enbaz Û merdimê xwi binûsnê me pê fahm nêkenê, eno zî diyar keno ki, dijimini ma sero çendi barbaray kerdo.

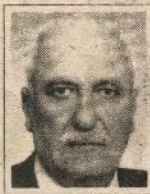
Qandê çiçî mi mika nîna nûşna? Heme qandê noyo ki, ez wazena bi nêya şimarê nişanê Gunnar Ekelöf bida. Bewnê se vano hezanvano girdê Swêdî. Ki no hozanvan di komîta di Nobel û komîta di Akademiya Swêdî ca giroto Û serokey kerdo. Nika ma bewnê se vano Gunnar Ekelöf:

O ziwano weş ki ameyo işken-ce kerdani Û ameyo şikyayeni Kamcî ziwani di, ez xwi daya

bawerkerdeni Labilê, nêki bê vengeya mi bî Û o leke îşlikê mi ser di Merdim nêşeno bi awa bişwo. Nêşino zeydê gûniya, jeriya O pîne dijimini Zey nêweşeya weba Û nêweşeya weba siyahtir.

Ziwani ameyo işkence kerdani Û biyo pîne Û zey pîne zeliqyayo ganê ma di Û merdim çî bikero nêşino bişwo awa wûnî biyo ki, zey gûniya Û biyo zey jariya, biyo zeydê nêweşeya weba, o zî bê dermano. Dijimini ma, qiralê ma kutikî îna kerdî însani ma rezil Û kepaze. Ma nêşenê merdimê xwi rê jew name zî binûsnê hina nêyra nêweştir Û eybê gird esto? Qandê jew kêynek, qandê jew sî ma şenê însani bikşê. Welatê ma yo şîrîni destê xwi di dijimini kerdo zey qehpa Û însani ma, camêrdey tenya keno, însani xwi. Ma nêy weş bizanê ki, çendi ma xwi parçî bikerê, nêyra tenya dijimini ma qezenc keno. Qezencê ma tenya noyo, ma ziwane xwi vîra kenê, qeçeqê ma ziwane xwi di qisey nêkeno Û qezencê ma yê gird tenya gûniya birayano. O zî zek Gunnar vano o zî pîneyo. Pîne yê nêweşeyo. Bifikrê ser neydê... Çî wext merdim nêşerê bo bi ziwane xwi ya binûsna, ka namûsê o însani. Selçûqî, Erebi Farizî, Tirkî kêynekê ma, maya ma welat remnayo, namûs kerdê bin ligan, zengîneya welat kerdê parçe parçe... Û ma hina dijiminiyê birayan kenê... Ganê ma di no pîne Û nêweşeya weba niyo, la o çax çiçî yo mirê vacê.

AZADÎ

Abdurrahman Durre

Faşîzm wek seyê har e!

Faşîzm, yanî zilm, zor, kuştin, talan, xwînwarî û mêjokdarî, weke se û gurên har e. Ger mirov jê re serî deyne, ji ber bireve, têkoşin û cenga wê neke, bêhtir dir û har dibe, bêhtir dijwar û xedar dibe. Divê dema ku se û gurên dir û har dor li mirov girtin, mirov bi hemû cureyan li hember wan rabe û bi her awayî têkoşin bide û şer bike. Heta ku keys û fesalê lê bine û derbên tûj û dijwar li pozên wan bide ku çewkîn ji wan were. Dema çewkîn ji yekî ji wan hat, hemû direvin.

Gotineke pêşiyani heye, dibêjin: "Mirov bi qûnxişkan ji dijmin xelas nabe". Bi rastî jî wilo ye. Dema mirov diçe gundekî an devereke biyanî, kûçikên wan tene mirov û dorê li mirov digirin. Mirov çiqas ji ber wan direve, ew ewqas dir dibin. Dema

Lê ev rastî jî heye ku, tu faşîzm weke faşîzma ku li serê gelê Kurd bûye bela, li tu derê cihanê nehatiye dîtin. Faşîzmeke wilo barbar, hov û dijwar e ku, tarîf û teswîra wê nayê kirin. Ji ber vê yekê jî şoreş û serhildana gelê Kurd, ji hemû şoreş û serhildanên gelên cihanê zehmettir, diwartir û mezintir e.

mirov piştê xwe dide diwarekî û di poz de li wan dide, dibe çewkîna wan, dêlên wan dikevin nava lingên wan û direvin. Faşîzm jî wilo ye. Heta ku mirov di poz de lê nexê, xwe jê xelas nake.

Çawa ku mirovên dor li wan tê girtin, piştê xwe didin diwar an darekê û xwe diparêzin, divê li hember faşîzmê jî mirov

piştê xwe bide baweriyê rast, doza xwe, gelê xwe û hemû aşîxwaz, demokrat, karker û şoreşgerên cihanê û ji xwe re bike weke sîper, diwar, çiyayek asê û mezin û êrîş bide ser cenewarê dir, har û xwînwar, heta ku keysê lê bine û derba mirinê lê xe, çewkîn û fizarê pê xe. Çare her ev e, ji bilî şoreşgerî û serhildanê, faşîzm ji tu tiştî natirse û fêm nake.

Hemû şoreş û serhildanên gelên cihanê wilo bûne, wilo meşiyane û wilo dimeşin. Serhildana gelê Kurd jî bi vî awayî ye û wilo dimeşe. Lê ev rastî jî heye ku, tu faşîzm weke faşîzma ku li serê gelê Kurd bûye bela, li tu derê cihanê nehatiye dîtin. Faşîzmeke wilo barbar, hov û dijwar e ku, tarîf û teswîra wê nayê kirin. Ji ber vê yekê jî şoreş û serhildana gelê Kurd, ji hemû şoreş û serhildanên gelên cihanê zehmettir, diwartir û mezintir e. Dê di diroka şoreş û serhildanên cihanê de jî wilo cihê xwe yê taybetî bigire.

Bi baweriyê min, serfiraziya şoreş û serhildana gelê Kurd, ne ji gelê Kurd bi tenê re, dê ji hemû gelên Rojhilata Navîn re bibe nişana serfirazî, demokrasî, azadî, aşî û mirovatîyê û dê bibe xweşiya hemû cihanê. Lewre dara mezin, fêkiyên wê jî mezin in. Kirên mezin jî karên mezin tînin.

Hêvîdar im ku, di demeke nêzik de em dê wê pîrozî û serfiraziyê bibînin û bextewar bibin. Bi hemû gelên cihanê re, di nava aşî, biratî û serfiraziyê de bi dilxweşî bijîn. Ji nîmet û xweşiyên demokrasîyê îstîfade bikin.

Wezîfeyên me gelek in

Gelî milletê Kurd, wa ye hedîse li ber çavan e. Rismê hedîsê wek neynik xuya dike. Serokê PKK'ê Abdullah Öcalan dibêje: "Şerefa bêşexsiyê tune." Kurdino! Îro dijminê me yê hov û har, bi tanq, top, balefir û bi leşkerê xwe yê qirêj, li Kurdistanê kevir li ser kevir nahêle. Bênderên me ba dike, me hebo hebo belav dike. Li hemberî gerilayên ARGK'ê dijminê me yê hov û har û zikreş, li ber xwe nadin, nikarin şer bikin. Lê, îcar dijminê hov û har çî dike?

Mihem Himbêlij

Kurdino, welatparêzino, şoreşgerino, demokratino, kesê serbixweno, şexino, meleno, bajarîno, gundîno, keçino, lawikino, însanê ku hema piçekî xwîn û şexsiyê pê re hebe, hemû kes! Guhê we dibihîzin û hûn dibihîzin, çavê we dibînin û hûn dibînin, ji we yên ku nabînin û nabihîsin, pêmbû ji guhê xwe derxînin û perdeyên li ber çavê xwe rakin û li der û dora xwe binêrin, bibînin û bibihîzin. Welatê me Kurdistan wa ye li ber çavan e. Dijminê hov û har, îro du rê dane ber me:

1- Eger hûn wek Hikmet Çetîn, Kamran Înan, Mehmet Kahraman esl û fêslê xwe înkaran bikin û welatê xwe bifiroşin û xwe bêşexsiyê bikin, wê demê hûn wek milletê Tirk dibin însanê rêza yekemîn.

2- Na, eger hûn wek wan nekin, hûn hemû terorişt in. Em we hemûyan dikujin.

Gelî milletê Kurd, wa ye

hedîse li ber çavan e. Rismê hedîsê wek neynik xuya dike. Serokê PKK'ê Abdullah Öcalan dibêje: "Şerefa bêşexsiyê tune." Kurdino! Îro dijminê me yê hov û har, bi tanq, top, balefir û bi leşkerê xwe yê qirêj, li Kurdistanê kevir li ser kevir nahêle. Bênderên me ba dike, me hebo hebo belav dike. Li hemberî gerilayên ARGK'ê dijminê me yê hov û har û zikreş, li ber xwe nadin, nikarin şer bikin. Lê, îcar dijminê hov û har çî dike? Diçe gund, war, kon, çiya, deşt û daristanê welatê me bombe dike. Ne dibêjin mêt, jin, kal, pîr, zarok, hemû însanê me yê bêçek û bêparêz didin ber tanq, top, balefirên xwe û wan tar û mar dikin. Bi wê jî namînin diçin gundan, malbatên welatparêzên ku alîkarî bi gerilayan re dikin, mal û warê wan bombe dikin; jin û zarokên wan bi teyayî dikujin. Bi riya rojname, radyo û televîzyonên xwe yên qirêj propaganda dikin, dibêjin: "Gerî-

layê ARGK'ê diavêjin ser gundan, zarokan dikujin."

Kurdino, welatparêzino, şoreşgerino, demokratino, însanê serbixwe, keçino, lawikino, bajarîno, gundîno, xwendevano, karkerino û hemû şexis û însanê ku dikarin bifikirin. Li der û dora xwe mizekin, binêrin. Li dinyayê xeynî Kurdan kes bêmafê neteweyî nemaye. Li dinyayê milletê ku nifûsa wan deh hezar in jî, mafê neteweyî ya xwe girtine destê xwe. Bûnin dewlet. We caran bihîstîye û we dîtîye ku miletekî nifûsa wî sih milyon be û bêmafê neteweyî û bêdewlet be! Lê mixabin di dinyaya malkambaxê miletekê heye, navê wî Kurd e û welatê wî Kurdistan e.

"Kurdîstaneke Tirkan heye, Kurdîstaneke Ereban heye, Kurdîstaneke Farisan heye!" Lê "Kurdîstaneke Kurdan nîn e" Kesî ev ecêb dîtîye? Her kesên Kurdên ku dikare hema piçek jî bifikire! Destê xwe deynin ser wijdana xwe û destê xwe biavêjin sînga xwe bihejînin. Xwe muhakeme bikin û ji xwe pirs bikin. Bîpîrsin. Em kî ne? Em çî ne? Em dikarin çî bikin? Karê ku ji destê me tê çima em nakin? Gerilayê me yê ku ji bo Eniya Rizgariya Neteweya Kurdistanê şer dikin, em çawa dikarin alîkariya wan bikin û bibin alîkar? Lê em çima nakin?

Xwendevano! Ne dema ra-

westinê ye. Dema seferberiyê ye. Tu dikarî di xwendegaha xwe de gelek tiştan bikî. Eger tu nikarî biçî serê çiya şer bikî, tu dikarî bi qeleta xwe şer bikî. Tu dikarî bala xwendevanan bikîşinî ser hovîti û barbariya ku dewleta xwînxwar li ser gelê Kurd dimeşîne. Tu dikarî xwendevanan organîze bikî û derkeve ser kolan û kuçan, dijminê hov protesto bikî û piştgiriya xwe ji bo gerilayên ku li serê çyan şer dikin, diyar bikî. Xwe ji bîr neke ku tu Kurd î.

Karkerino! Ne dema sekinandinê ye. Derkeve ser kolan û kuçan dijminê hov û har protesto bike. Bi vî protesto yê tu balkêşiya karkerên febrîkê dikişinî li ser zilm û zordestiya ku dijminê hov û har ser gelê Kurdistanê dimeşînin.

Mamosten! Ne dema sekinandinê ye! Bi xwendevanên xwe re derkeve nava bajêr. Dijminê hov rûreş bike. Piştgiriya xwe ji bo gerîla diyar bike. Vegere rastiya welatê xwe. Bi rûmet û serbilindî ji bo têkoşîna rizgariya Kurdistanê zarokên gelê Kurd, ji bo pêşerojê perwerde bike. Xwe ji bîr neke ku tu Kurd î.

Doxtorino! Ne dema rawestandinê ye. Di rojê wî de barekî gelek giran li ser milê doxtorê Kurdistanê ye. Tu bi zanebûna xwe, birîne gerilayên Kurdistanê derman bike û carekî din ji bo têko-

şînê wan amade bike. Xwe ji bîr neke ku tu Kurd î! Ji bîr neke ku bi rûmet û serbilindî, di axake serbixwe û rizgarkirî de tu dikarî bijî.

Kurdên li Ewrûpayê! Çi rêxistinî çî bîrêxistinî, ez baş dizanim dema ku hûn hatin Ewrûpayê, we gotiye em "Kurd" in. We ji xêra axa Kurdistanê û bi xêra şehîdên Kurdistanê yên nemir, rûniştin standiyê. Ji bîr nekin ku ev rehetiya ku hûn tê de dijîn, gerek hûn heq bikin. Gerek hûn xwedî li şehîdê û Kurd û Kurdistanê derkevin. Hûn dikarin bi gelek îmkânên xwe beşdariya şerê Eniya Rizgariya Neteweya Kurdistanê bikin. Her ferdekê divê ji xwe pirs bike? Min nikanîbû li Kurdistanê li dijî dijmin şer bikira, lê ez karim bi gelek awayan, li gorî îmkânê xwe piştgiriya gelê xwe bikim. Xwe ji bîr neke ku ew pereyê ku tu didî vexwarinê, ger tu bişînî welatê xwe, tu pê du-sê malbatê Kurdên yên ku, yan law û keçê wan, yan mêtê wan di şerê neteweya Kurdistanê de şehîd ketine, tu dikarî bi wan pereyan pê wan xwedî bikî. Xwe ji bîr neke ku tu Kurd î. Tu vî rehetiyê, ji xêra Kurdistanê û şehîdê Kurdistanê dibînin.

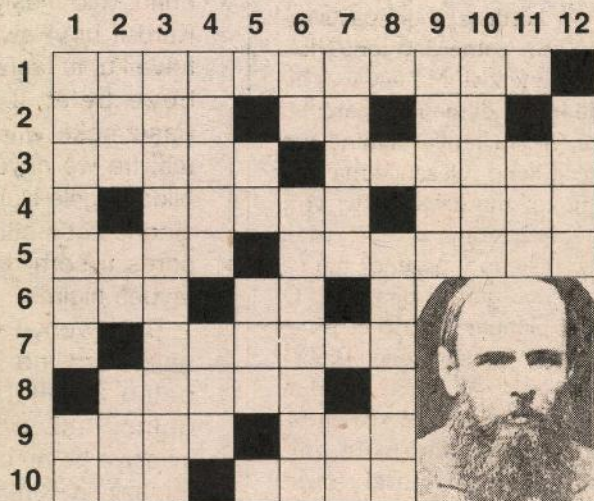
Kurdino! Karê ku em bikin zehf e. Em barê rizgariya Kurdistanê hemû nedin ser milê gerilayan. Karê ku em jî bikin hene. Li hemberî dijminê me yê hov, çekê me yê herî mezin, qeweta gel e. Karê me yê herî girîng ev e: "Hevgirtin û xwedî li Kurdistanê derketin e."

XAÇEPIRS

Amadekar: Rasto Zilani

Çeperast: 1-Yek ji nivîskarên realist ên Rûs ê herî bi nav û deng e (1821-1881). Di romanên xwe de, bi analizkirina psikolojîya kesaniya qehremanên xwe tê nasîn. Çend ji pirtûkên wî ev in: "Karamozof ên Bira", "Sûc û Ceza", "Deheng", "Cin" û hwd. Di wêne de tê dîtîn 2-Meha Newrozê/ Ard, arvan/ Nexweşina ku di laş de parçeyên mezin çêdike/ Cahil/ Navê çûkekê 4-Alim/ Sewalên ku nû ketine 2 saliya xwe 5-Yek ji rojan/ Zanyariya ku avabûna bedenên insan, heywan û daran vedikolîne 6-Pêxemberê filehan/ Yek ji rojan 7-Milet 8-Bi Erebî pîrrehejmariya 'Kurd' 9-Hewşa ku ji bo sporê hatiye sazkirin/ Navê nijada Îndo-Ewrûpî 10-Serma/ Welatek ji Rohilata Navîn.

Serejêr: 1-Celse/ Navê saziya polisên Hitler 2-Beşek ji nava avahiyê/ Di notayê de dema rawestîne/ Navê rêxistina ku li Îspanyayê ji bo rizgariya herêma Baskê tédikoşe 3-Avakar, damezrenêr 4-Tembelî/ Zemîn 5-Sembola Neonê/ Bi Erebî pêkanî 6-Bi zimanê biyanî 'erê'/ Xwedî wateyê kûr 7-Buhayê wê kêm/ Di Misra qedîm de navê yezdanekî 8-Bravo 9-Rû, rûçik 10-Navê straneke

Kevin ê gelêrî 11-Eybdarkirin 12-Ji bo koma pezan tê gotin, colex

BERSIVA XAÇEPIRSA HEFTIYA ÇÛYÎ

Çeperast: 1-Ra mî Bedirxan 2-Afirîner/ Arî 3-Peşarî/ Qamik 4-Erk/ Eyd/ Den 5-Rî/ Awarê/ Gr 6-Int/ Êş 7-Ker/ Renc 8-Îkaz/ Ria 9-Fer/ Fr 10-Monarşî. **Serejêr:** 1-Raperikî 2-Aferînek 3-Mişk/ Trafo 4-ÎRA/ Zen 5-Birewêr/ Ra 6-Eniya şer 7-De/ Dr/ Nifş 8-Iraq/ Tucarî 9-Ade 10-Xame 11-Aring 12-Nîk.

QERTA ABONETIYÊ

Ji kerema xwe re ji hejmara pê ve min bikin aboneyê rojnameya Welat

Nav:

Paşnav:

Navnîşan:

Bedelê abonetiye razînin:

Li derve: Y. Serhat Bucak

İş Bankası Cağaloğlu Şub.

Döviz tevdiyat Hesap No: 3113617

Li Tirkîyê: 385393

Ji kerema xwe re vî cihî dagirin û tevî kopiyeye pelê razandina bedelê abonetiye bişînin.

Navnîşana Welat: Kadirga Liman cad. No.92

Eminönü 34490 İstanbul Tel: 518 25 28

Fax: 518 85 54

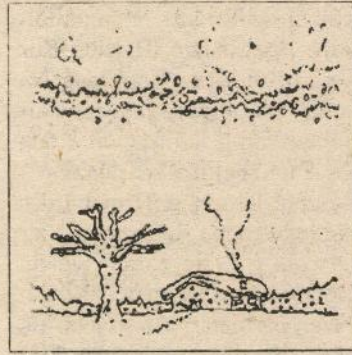
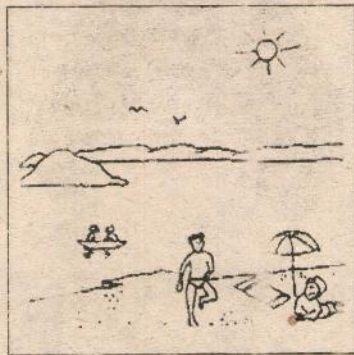
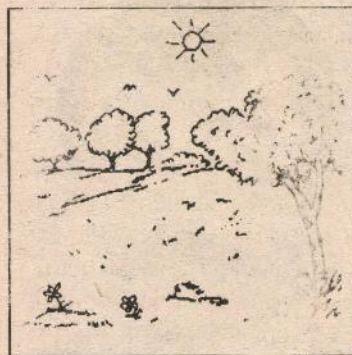
Mercên abonetiye:

	Li hundir	Li derve
6 meh	120.000	60 DM
12 meh	240.000	120 DM

Em bi hev re hîn bibin

DEMÊN SALÊ – Navên Demsalan – 1. Bihar / 2. Havîr / 3. Payîz / 4. Zivistan

MEH

Mehên Biharê

- 1. Adar
- 2. Nîsan
- 3. Gulan

Mehên Havînê

- 1. Hezîran
- 2. Tîrmeh
- 3. Tebax

Mehên Payîzê

- 1. Îlon
- 2. Cotmeh
- 3. Mijdar

Mehên Zivistanê

- 1. Kanûn
- 2. Çile
- 3. Sibat

Navên Mehan

- 1. Çile
- 2. Sibat
- 3. Adar
- 4. Nîsan
- 5. Gulan
- 6. Hezîran
- 7. Tîrmeh
- 8. Tebax
- 9. Îlon
- 10. Cotmeh
- 11. Mijdar
- 12. Kanûn

SAL

Salek 365 roj in
Salek 52 hefte ne

HEFTE

Navên Rojan

- 1. Yekşem (1 şem)
- 2. Duşem (2 şem)
- 3. Sêşem (3 şem)
- 4. Çarşem (4 şem)
- 5. Pêncşem (5 şem)
- 6. În
- 7. Şemî

BILIR LI RÊ YE

Piştî zivistanê biherî. Êdî berf nema ye. Roj hiltê.
Hewa germ dibe. Her ku rojek di hewa jî germtir dibe. Dar gupikan vedikin. Çencên jên din, hinek çiçek jî vedikin.
Hewa jî germtir nermtir dibe. Nêrgiz jî vedikin.
Mirov jî dest pê kirin û êdî kincên tenik li xwe dikin.
Çûk kilaman dibê

PIRS

Nîşanên biharê çî ne?
Her ku zeman çî hewa çî dibe?
Mirov kincên çî li xwe dikin?
Çûk çî dikin?
Navê cejna 2ê biharê çî ye?

Kîjan rast e?..... Erê-Na

Baran mirov an şil dike.
Berf spî ye.
Ard reş e.
Mange giyê dixwin.
Mirîşk hêkan dikin.
Pisîk otomobîlan dajin.
Meymûn mîzan dixwin.
Sêvên zer hene.
Sê lingên kuçikan hene.
Çivîk dizirin.
Mişk zîtika diavêj.
Masî difirin.
Cewrik têjikên şîkan e.

Navê min Atva ye

Navê min Atva ye. Li Tirkîyê salek û niv çûm dibistanê, çimkî mamoste li min dixist. Mamoste ji min pirsî: "Tu Kurd î?" Eger min bigota: "Erê", wan li serê min dixistin. Lewre min got: "Na!!" Lê dîsan jî mamoste li min xist. Rojekê min riya malê şaş kir, ji ber ku mamoste li min xistibû û serê min gêjbûbû. Ez û dayika xwe çûn bajêr. Li wir em çûn cem doktor. Doktor gote min: "Bihîstina te bi her şeweyekî xerab bûye."
Êdî ez zêdetir neçûm dibistane. Ez li mal dimam. Lê rojek ji rojan mirovên gundên din hatin gundê me û gulle berdan me û xaniyên me şewitandin. Jinxala min û jineke din birîndar bûn û hîn jî dikulin. Mêrek mir. Xaniyê pîrika min jî şewitandin.
Polîs hatin gundê me. Wan bi çavên xwe dît çî qewmîye. Lê piştî gotin: "Me nikaribu alikariya we

bikira."
Her van polîsan me bi xwe re birin bajêrek. Li wê derê xwişka min çû dibistanê. Lê li wî bajarî mêrek di pey wê de çû. Ev mêrik çû cem polis û qala me kir, got ku bavê min Kurd bûye.
Wê gavê polis hatin ba me. Wan li dayika min xistin û li bavê min pirsiyar kirin. Dayika min gote ku nizane bavê min li ku derê ye.
Wê çaxê wan li dayika min xistin û gotin: "Em te dikujin, eger bo me nebêjî!"
Em tirsyan. Xwişka min nasname û kaxezên dayika min xwe re bir û baz da maleke din.
Paşî polis dayik û pîrika min bi xwe re birin, lê wan got "Em ne Kurd in!". Wê demê polis ev mêrikê ku em îxbar kiribûn girtin. Polis li wî jî xistin.
Xwişk û dayika min çûn bajarek. Li wê derê polis pasaport dan me.
Eger wan bizanibuya ku

em Kurd in, pasaport nedidan me.
Paşî em çûn Sûriyê. Me bawer kiribûku, bavê me li wê derê ye û li wî geriyar. Em sê mehan li Sûriyê man. Bavê me ne li wê derê bû. Ew li Swêd bû.
* Ev serpêhatî ji pertûka Swêdî "Da bestümde jag för att leva/1990" hatiye wergirtin..
Wergêr ji zimanê Swêdî: Mehabad Kurdî

Ez di ku de dijim?

Di hundirê axê de.
Di nav kaxezan de.
Di nav avê de.

Navê mala min çî ye?

Kox
Xanî
Hêlîn

Navê xaniyê min çî ye?

Şikeft
Pîn
Mal

Hajan

Navê min Hajan e. Ez li Kurdistanê ji dayika xwe bûme. Wexta ku ez neh salî bûm, hatime Swêdê. Li Kurdistan şer hebû û rewş pirr xeternak bû. Helikopter û balefir hatin çekên "kîmyawî" barandin. Van bîhnekî pis didan, çav pê sor dibûn.
Bavê min li serê çiya "pêşmerge" bû. Em bi dayika xwe re li xaniyê xwe dijyan. Rojek xalê min got: "Lazim e hûn birevin. Di nêzik de esker tên vê derê û xaniyê we dişewitînin."
Me her tiştêkî xwe, li mal dev jê berda. Seyên me hebûn û wan jî di kolitên xwe de hiştin.
Xalê min agir berda xanî. "Me nedixwest ku esker bi xwe wisa bikin." gelekî xemgîn bûm. Bavê min, ez hambêz kirim, wexta ku min nekarî bimeşin, wî ez hilgirtim.
Em gelek rojan di serê çiyayan de meşyan. Em gelek mirov bûn. Gundiyên gundê me hemû reviyar. Niha ez li Swêde me.
Pîrika min li Kurdistanê ye. Min gelek bêriya wî kiriyê.
* Ev biserhatî ji kovara Swêdî "Flyktingytt, nr, 5/1992" hatiye wergirtin.
Wergêr ji zimanê Swêdî: Mehabad Kurdî

Mirina birûmet

Şükür Gülmüş

Mirin heye û mirinok heye!..

Mirin heye mîna jiyane ye. Mirin heye mîna mişkekî mirdar e!..

Mirin heye, birayê jiyane nû ye. Mirin heye mîna tîfek êşa zirav e!..

Li ser jiyane çiqas axaftin û nivîsandin hebin, ji wan sê qat pirrtir, li ser mirinê hene. Lewre mirin û jiyane wekî cewîyan e. Gava mirov tî dinê, em kêfxweş dibin. Lê belê gava ku mirin tî holê, em şîne girê din.

Jan û xem tî ber zimanê me. Ger em ji nava mirinan, mirinê bineqîn. Mirina li hember çîhanê:

Mirina rûmetdar, mirina mezin, mirina rojiya mirinê ye!..

LI SER MIRINÊ ÇI GOTIN?

Epikorus: "Em ji mirinê natirsîn!.. Heta ku em hebin mirin tune ye. Gava ku mirin hat em tune ne!"

Mao: "Mirin heye mîna çiyayê Tay, mirin heye mîna perîkekî (pürt) sivik."

Che Guevara: "Mirovê ku ji mirinê direve tirsonek, mirovê ku diçe bir ser mirinê ve qehreman e."

Feylesofê berê û yên îro, li ser mirinê pîrr tişt gotine.

Serek û pêşengên gelêrî û şoreşgerî gelek tiştên xweş diyar kirine. Lê belê, tu kesî li ser mirina mezin, mirina rojiya birçîbûnê tîştêk negotiyê û nenivîsandiyê. Li ser vî mijarê, sazûmankar û rêberî rojiya birçîbûnê Gandî bi xwe jî tîştêk ji me re nehiştîye. Ji bo wê yekê werin em wan qehremanan nas bikin û guh bidin tîkoşînan wan.

ZINDANA DIYARBEKIR Û BERXWEDANA ŞOREŞGERAN

Çirûska pêşîn di sala 1982'yan de. Mazlum Doğan, di 21'ê Adarê, şeva Newrozê de bi sê darîkên nîftîkê mizgîni da me.

Mûmên azadî, zarokên êr, stêrkên jiyane: Ferhat Kurtay, Mahmut Zengîn, Eşref Anyik û Necmî Öner. 1982. 18'ê Gulanê xwe xemilandin bi agirê Newrozê. Piştî wan dilovanan, M. Hayrî Durmuş, Kemal Pîr, Akîf Yılmaz û Ali Çiçek razan di hemêza rojiya mirinêde. Ki bûn ew egiştên mezin?

M. Hayrî Durmuş: Di sala

1955'an de, li bajarên Çewlikê (Bingolê) li gundê Qumikê hat dinê. Endam û sazûmankarê PKK/KN'ê (Partiya Karkerên Kurdistan/Komîteya Navendî) bû. Ji parastina ramyarî, berxwedan û serhildanên Zîndana Diyarbekirê re pêşkêşî û pêşengî kir. 14'ê Tirmehê dest bi berxwedana rojiya mirinê kir. Di roja 62. de canê xwe da. Gotina wî ya ku nayê jibîrkirin: "Wan qêrînên mirovan ji bir nekin!.. Kurdistanê dibe Vietnam!.."

Kemal Pîr: Di sala 1952'an de, li bajarê Gümüştane, qeza Torul, li gundê Güzoluk hate dinê. Ji dê û bavekî Tirk bû. Wezîfa xwe ya Enternasyonalîstî raste rast pêk dianî. Digot: "Xelasiya gelê Tirk û wêlatê Tirkîyê, bi azadî û serxwebûna gelê Kurd û Kurdistanê re ye." Di Zîndanê Diyarbekir de bû dengên Rojhilata Navîn. Bû dengên gelan. Ew jî bi Hayrî re ket rojiya mirinê. Di rojên 57. de şehîd ket. Gotina wî ya ku pîrr jê tî hezkirin: Endam û sazûmankarê PKK/KN. "Em ji jiyane pîrr hez dikin. Ji bo wê

tiştî nizanîm" Ali Çiçek e. Berxwedana mezin li îşkencexanan nîşan dabû. Li kursiyê dadgehê bêtirs, di serhildanê de jîr bû. Ji ber vî yekê Hayrî "Stêrka Sor" navnîşan da. Bi Hayrî re dest bi rojiya mirinê kir. Di 17'ê Îlonê de şehîd ket. Gotina wî ya navdar: "Jiyana bêrûmet, her roj mirin e!.."

SERHILDANA DÎLAN DEST PÊ DIKE

Li hepsa Diyarbekirê, jiyane bi xwe bûbû îşkence. Sazûmana şîdadî û faşîstî dihate pêkanîn. Dijmin dixwest ku, tu mirovên girtî, şoreşger nikaribe bibêje, "Ez şoreşger im welatparêz im, însan im." Di wan şertên zîlm û zorê de pîrr pêşeng, şoreşger û endamên Partiya Karkerên Kurdistanê serê xwe hildidan. Digotin: "Em şoreşger in, li hember sazûmana we ya mijokdarî û faşîstî şerê çekdarî dimeşînin. Heta mirovêk ji me bimîne, em tu carî serê xwe natewînin."

Rojek ji rojan, dîrokê pelên xwe nû dikir. Sala 1982, 14'ê Tirmehê Hayrî li dadgeha Tirkan destê xwe hilda. Dadger, izn neda. Dîsa destê xwe rakir.

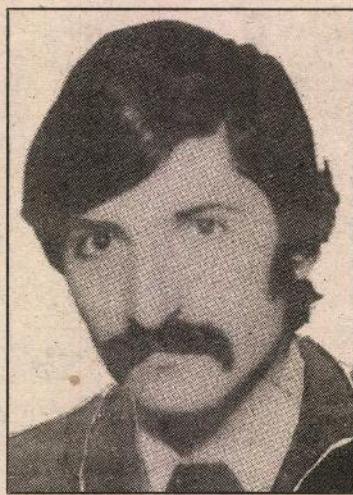
- Peyvên min ên girîng hene. Ez dixwazim biaxivim. Dadger mecbûr ma.
- Tu dê çî bibêji Hayrî?
- Êdî daraziya me ne gengaz e (mimkûn). Hûn bi leşkerî dimeşin. Hevalê min Mazlum Doğan ji bo wan şertan canê xwe feda kir. Dîtina wî rast bû. Mazlum, tu carî ji mirinê netirsî. Mirina wî rapêrîneke mezin bû. Îro ez jî bêqeyd û şert dikevîm rojiya mirinê. Heta îro jî bo parastina ramyarî em sekinînin. Êdî ew jî pûç bû. Piştî ku em nikarîbin, parastina ramyarî bikin, ji bo min jiyane nema ye.

Dadger tirsîya. Kem kum kir. Lê Hayrî biryara xwe dabû. Gava zivirî hat cihê xwe, çavên wî dikenîyan: Ev serkeftin e!.. "Ev serkeftin e!.."

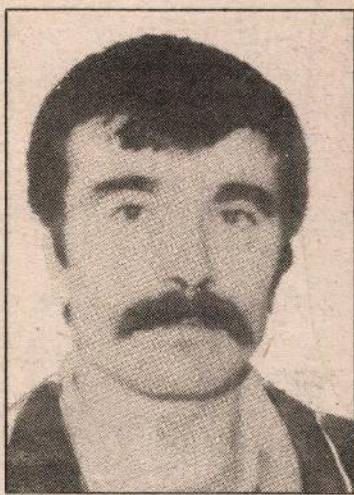
Ali Çiçek, ji cihê xwe rabû:
- Ez jî daxilî biryara heval Hayrî dibim. Û vî jî dibêjim. Hemû, kuştinên li Hilwan û Rihayê bûne min ew kirine.

Kemal Pîr rabû:
- Ez daxilî biryara Ali Çiçek dibim. Min jî Esat re gotibû, ji nav hevalên min yekê me, ezê diduya me.

Yekî din rabû:
- Ez jî!.. Girtî germ bûn. Ên din jî yeko yeko gotin:
- Ez jî, ez jî!..

M. Hayrî Durmuş: "Wan qêrînên mirovan ji bir nekin!.. Kurdistanê dibe Vietnam!.."

Kemal Pîr: "Ji bêsiûdiyê me yekê ew e ku dijminêkî nemed li hemberî me ye."

Akîf Yılmaz: "Her roj dilê min parçe parçe dibe. Ne ji lêdanê, ne ji tîrsê ye. Ji ber ku ez di bin esaretê de me, helak dibim."

Ali Çiçek: "Jiyana bêrûmet, her roj mirin e!.."

Dadger hemû sekinîn. Dadgeh betal kirin. Wê rojê tu leşkerî li wan nexist. Serê xwe hildan. Çavên xwe vekirin. Gotin bi hev re: "Jiyana bi berxwedan, rûmeteke mezin e. Biji jiyana bi rûmet!.. Biji berxwedan!.. Gava hatin zîndanê, Akîf Yılmaz jî daxilî wan bû. Çend girtiyên din jî rabûn.

Berxwedanvanên rojiya mirinê cuda kirin. Ew birin qawîşa (hucreyan) 36'an. Yek bi yek xistin şanan (hucreyan). Bêcil, bêbetanî, bêav. Pênc rojan av jî nedan wan.

Kemal qêrîn dikir: "Min hemû izin rakirin. Divê kes berî min nemire. Dora mirinê dora min e." Li ser sozê û peymanaya xwe ra Kemal Pîr. Xwe pîrr dibetiland. Dixwest ku rojekê berî rojekê dimire. Dor ne dixwest bide li heval û hogirên xwe. Ji bo wê yekê di rojên 55'an de, çavên wî hew dîtin, ew rakirin nexweşxaneyê. Piştî du rojan canê xwe li serfirazî jî bo gelên Kurd da. Yan û tim di nav gelê Rojhilata Navîn de razay.

Hayrî, li odeya nexweşxaneyê bi tenê bû. Serkefê Tirkan hate balê: "Hayrî, mirin pîrr şîrn e. Va ye şerbeta şeker. Ku tu nexwazî bimirî vexwe." Hayrî, destê xwe dirêj kir. Qedeher girt. Û carekê berda. Got: "Binêre serkolên Tirkan. Ez mirovêkî şoreşger im. Piştî xwe tu kêmasiyê nahêlim." Qedeher li erdê parçe parçe bû. Peyvên Hayrî li eniya serkole mîna gulleyan teqîyan. Hayrî li ser piya mir. Serê xwe ne li ber mirinê, ne jî li ber dijmin tu carî netewand.

Akîf û Ali jî ketin karwanên şehîdan. Û her car, biranîna wan bû yek: 12 Îlonê!.. Îlona reş û Îlona sor ceng dikir. Pêşengên jîr, şoreşgerên dilovan bi xwîna xwe Îlona reş, sor kirin. Bi mirina xwe jiyane şîrn kirin. Mirina mezin, mirina ku her dem di nav kef û destan de ye. Mîna bombeyekî di destê mirov de ye. Pîm hatiye kişandin. Mirina wan mizgîna azadiya me ye!..

- Li ser navê ÎMC Basın-Yayın Ltd. Şti. (adına) Xwedî (Sahibi) Zübeyir Aydın
- Bersivare Giştî (Genel Yayın Yönetmeni) Abdullah Keskin • Bersivare Edîtovan (Yazı İşleri Müdürü) Mazhar Günbat
- Navnîşan (Adres) Başmusanip Sok. Talas Han 16 Kat:3 No:301 • Tel (fax) 512 12 87
- Bersivariya Ewropa • Postfach: 1531, 5300 Bonn 1, Germany • Tel: (49) 228 30990 • Fax: (49) 228-630715
- Çapxanê (Baskı) Yeni Asya Matbaacılık • Belavkirin (Dağıtım) Birleşik Basın Dağıtım AŞ.